

Zdaniem rządu włoskiego, Komisja dopuściła się błędnej interpretacji okoliczności faktycznych zarządzając dokonanie ryczałtowej korekty w oparciu o błędne założenie DG AGRI, że Agea nie przeprowadziła kontroli wwozu i wywozu cukru oraz że „doszło do przepływu około 127 000 ton cukru (bez oficjalnego zbadania wagi)”. Ponadto rząd włoski zarzuca również brak przedstawienia dowodów w odniesieniu do okoliczności, że „nie przeprowadzono corocznej kontroli stanu zapasów [...] kiedy przystępowano do operacji magazynowania” oraz okoliczności, że „około 127 000 ton cukru zostało przenieszczonych (bez oficjalnego sprawdzenia wagi) między 30 września 2006 r. (dniem, do którego wykaz miał zostać sporządzony) a lutym 2007 r.”. W istocie, wobec dokumentów dowodowych przedstawionych przez Agea a mianowicie ksiąg zawierających informacje na temat liczb dotyczących przepływu i magazynowania cukru w odniesieniu do każdego depozytu, które przekazane zostały służbom Komisji, służby te nie mogą przyjąć przeciwnego stanowiska nie przedstawiając w tym względzie dowodów.

- 7) Zarzut siódmy dotyczący naruszenia istotnych wymogów formalnych (art. 296 TFUE, dawniej: art. 253 TWE) pod kątem braku uzasadnienia i braku przedstawienia dowodów w odniesieniu do podniesionego niebezpieczeństwa wyrządzenia Funduszowi szkody.

Zdaniem rządu włoskiego, decyzja obarczona jest brakiem uzasadnienia ze względu na pominięcie analizy praktycznego skutku kontroli przeprowadzonych przez Agea w odniesieniu do wwozu i wywozu cukru oraz jego miesięcznych zapasów.

Skarga wniesiona w dniu 7 lipca 2011 r. — Stichting Greenpeace Nederland i PAN Europe przeciwko Komisji

(Sprawa T-362/11)

(2011/C 252/97)

Język postępowania: angielski

Strony

Skarżące: Stichting Greenpeace Nederland (Amsterdam, Niderlandy) i Pesticide Action Network Europe (PAN Europe) (Bruksela, Belgia) (przedstawiciel: adwokat B. Kloostera)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania strony skarżącej

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie, że decyzja Komisji z dnia 6 maja 2011 r. narusza rozporządzenie (WE) 1049/2001 ⁽¹⁾
- stwierdzenie, że decyzja Komisji z dnia 6 maja 2011 r. narusza Konwencję z Aarhus o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz o dostępie do wymiaru sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska, rozporządzenie (WE) 1049/2001 oraz rozporządzenie nr 1367/2006 ⁽²⁾;
- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z 6 maja 2011 r.
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argument

Strona skarżąca opiera uzasadnienie swej skargi na dwóch zarzutach.

- 1) W ramach zarzutu pierwszego strona skarżąca twierdzi, że zaskarżona decyzja narusza art. 8 ust.1 i 2 rozporządzenia (WE) nr 1049/2001, ponieważ Komisja nie rozpatrzyła wniosku potwierdzającego strony skarżącej w przewidzianym terminie oraz nie podała szczegółowych powodów takiej decyzji.
- 2) W ramach zarzutu drugiego strona skarżąca twierdzi, że Komisja w zaskarżonej decyzji naruszyła art. 4 Konwencji z Aarhus, art. 4 ust. 2 i 5 rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 oraz art. 6 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1367/2006, ponieważ nie uwzględniła, że:
 - powód odmowy jest niezgodny z Konwencją z Aarhus;
 - wnioskowane informacje stanowią informacje dotyczące emisji do środowiska oraz, że
 - za ujawnieniem wnioskowanych przez stronę skarżącą informacji przemawia nadrzędny interes publiczny.

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji (Dz.U. 2001 L 145, s. 43)

⁽²⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1367/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 września 2006 r. w sprawie zastosowania postanowień Konwencji z Aarhus o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostępie do sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska do instytucji i organów Wspólnoty (Dz.U. L 264, s. 13)